

## Arrest

nr. 258 563 van 22 juli 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI  
Frans Gasthuislaan 33  
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 13 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 10 oktober 2004.

1.2. Op 29 mei 2021 neemt de luchtvaartpolitie een beslissing tot terughrijving daar de verzoekende partij niet in het bezit is van een geldig reisdocument. Op 29 mei 2021 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris bevoegd voor asiel en migratie de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen.

1.3. Op 29 mei 2021 wordt er voor de verzoekende partij door de luchtvaartpolitie een verzoek om internationale bescherming ingediend.

1.4. Op 28 juni 2021 vindt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) een persoonlijk onderhoud plaats.

1.5. Op 5 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 10 oktober 2004 in Asmara. U maakt deel uit van de Tigrinya en bent orthodox christen. In het kader van uw verzoek haalt u volgende feiten aan.*

*U groeide op met uw moeder en uw broer in de wijk Akriya in Asmara. U ging naar school en voetbalde met uw vrienden. Na uw zevende jaar, toen u twaalf of dertien was, stopte u met school. In 2018 verhuisde u met uw moeder en uw broer naar Soedan. Jullie vestigden je in de hoofdstad Khartoem. U hielp uw moeder bij de verkoop van thee en koffie op straat.*

*In mei 2021 vertrok u met de hulp van een smokkelaar naar België. Op 29 mei 2021 kwam u aan in de luchthaven van Zaventem zonder in het bezit te zijn van een geldig reisdocument. U diende op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.*

*U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel #57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.*

*U verklaart dat u afkomstig bent uit Eritrea en de Eritrese nationaliteit hebt. U verklaart zelf dat er u niets zou gebeuren bij terugkeer naar Eritrea, maar dat u daar niemand heeft en uw moeder in Soedan woont (CGVS, p.12). Niettegenstaande u zelf geen expliciete vrees uit, dient het CGVS te onderzoeken of er omwille van uw vermeende Eritrese nationaliteit een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade kan vastgesteld worden in uw hoofde.*

*Gelet op uw verklaringen dient te worden vastgesteld dat er geen geloof aan kan gehecht worden dat u vanaf uw geboorte tot 2018 in de Eritrese hoofdstad Asmara verbleef en dat u de Eritrese nationaliteit heeft.*

*Vooreerst moet vastgesteld worden dat u geen duidelijkheid biedt over uw werkelijke geboortedatum. U verklaart geboren te zijn op 10 oktober 2004 (CGVS, p.2). De Dienst Vreemdelingenzaken stelde een leeftijdsonderzoek in waarin beslist werd dat u op 17 juni 2021 een minimumleeftijd van 23 jaar had, deze beslissing werd bij uw administratief dossier gevoegd. U bent dus op 17 juni 1998 of vroeger geboren. Uw onwil om duidelijkheid te scheppen over uw geboortedatum doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.*

*Uw gebrek aan kennis over de Eritrese staat en samenleving is volstrekt onverenigbaar met de Eritrese afkomst en nationaliteit die u beweert te hebben.*

*Ten eerste bent u niet op de hoogte van het feit dat er in Eritrea een algemene dienstplicht geldt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en die bij uw dossier gevoegd is, bestaat de nationale dienstplicht in Eritrea sinds 1995 en is sinds de oorlog met Ethiopië (1998–2000) langdurig van aard. Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties kwalificeerde de nationale dienstplicht als ‘dwangarbeid’ (AAB Eritrea 2020, p.31). U verklaarde dat je in Eritrea zelf mag kiezen of je naar het leger gaat of niet. U veronderstelde dat je ook zou kunnen gaan werken of verder te studeren. U zegt niet te weten of er in Eritrea verplichte dienstplicht is (CGVS, p.14). U weet evenmin hoe het schoolsysteem in Eritrea werkt, met name dat de twaalfde graad enkel in het militair trainingskamp Sawa gedaan kan worden. U beschrijft Sawa als een plaats waar je een opleiding krijgt, om elektriciën te worden bijvoorbeeld (CGVS, p.15). Een opmerkelijk rooskleurige beschrijving van dit beruchte oord. U tracht uw gebrek aan kennis over de dienstplicht in Eritrea te verklaren omdat uw moeder daar niets over gezegd zou hebben tegen u (CGVS, p.14). Deze verklaring volstaat niet, u beweert immers tot 2018 in Eritrea geleefd te hebben. Het is onwaarschijnlijk dat u in al die jaren in Eritrea nooit iets gehoord zou hebben over het bestaan van de militaire dienst. Bovendien was u, zoals hierboven vastgesteld, ten laatste op 17 juni 2016 meerderjarig. Dit betekent dat u, indien u daadwerkelijk in Eritrea woonde en de Eritrese nationaliteit had, sinds meerdere jaren oproepbaar was voor de militaire dienst. De militaire dienstplicht in Eritrea is*

verplicht en van onbepaalde duur. Indien u daadwerkelijk Eritreeër bent, kan verwacht worden dat u de ernst en de impact van de militaire dienst begrijpt. Het feit dat u niet op de hoogte bent van de militaire dienstplicht in Eritrea, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en wijst op een totaal gebrek aan persoonlijke affiniteit met de Eritrese maatschappij.

Ten tweede is uw algemene kennis over Eritrea ondermaats. Wat de geografie betreft weet u niet dat Eritrea onderverdeeld is in zoba's en kent u naast Asmara geen enkele stad of plaats in Eritrea (CGVS, p.4). U weet niet aan welke landen Eritrea grenst en kan ook de Rode Zee niet benoemen (CGVS, p.5). Wat Asmara zelf betreft, verklaart u nooit de wijk Akriya verlaten te hebben. U kent slechts één andere wijk in Asmara, namelijk Abashawl, waar u nooit geweest bent en dus weinig over wist (CGVS, p.5). U kent de landcode om naar Eritrea te bellen niet (CGVS, p.8). Uw kennis over de publieke feestdagen in Eritrea is ook beperkt. U benoemt de orthodoxe feestdagen Saint Michael, Saint Mary en Saint George (CGVS, p.9) en u weet dat op Timket het doopsel van Jezus Christus gevierd wordt (CGVS, p.17). U weet echter niet dat Kerstmis in Eritrea Lidet genoemd wordt, en u situeert de feestdag verkeerd op 1 januari (CGVS, p.16). Over de publieke feestdagen die betrekking hebben op de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd weet u weinig tot niets. U weet niet op welke dag de onafhankelijkheid gevierd wordt (CGVS, p.9) en u verklaart dat Fenkil-dag een spel is (CGVS, p.16), terwijl op die dag de bevrijding van Massawa gevierd wordt. (COI Focus ERITREA Publieke feestdagen). Van iemand die afkomstig is uit Eritrea en daar tot drie jaar geleden verbleef kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij over een zekere kennis over dat land beschikt. Uw gebrek aan kennis over de geografie, de cultuur en het dagelijkse leven in Eritrea doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten derde maakt u niet aannemelijk hoe u in 2018 van Eritrea naar Soedan reisde. U verklaart dat u met de bus van Asmara tot dicht bij de grens reisde, en vervolgens overstapte op een andere bus die u naar Kassala in Soedan bracht (CGVS, p.11). U weet niet wanneer of waarom u naar Soedan ging en hoe de grens eruitzag (CGVS, p.11). Uw vage en weinig gedetailleerde verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw reisweg. Bovendien was de grens tussen Eritrea en Soedan van 5 januari 2018 tot eind januari 2019 gesloten (AAB Eritrea 2020, p.15). Dit maakt het bijzonder onwaarschijnlijk dat u in 2018 met de bus naar Kassala kon reizen.

U voerde uw persoonlijk onderhoud in het Tigrinya. U antwoordde op een bepaald moment echter in het Arabisch (CGVS, p.9). Verder kende u het woord berg niet in het Tigrinya. U zegt dat er een aantal woorden zijn in het Tigrinya die u niet kent (CGVS, p.16). Van iemand die tot drie jaar geleden altijd in Eritrea gewoond zou hebben en Tigrinya sprak kan verwacht worden dat hij elementaire woorden als berg kent. Het feit dat u in staat was om uw persoonlijk onderhoud in het Tigrinya te hebben, kan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Eritrea niet versterken.

Gegeven bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Asmara in Eritrea en de Eritrese nationaliteit te bezitten.

Er kan dan ook worden vastgesteld dat u niet de waarheid over uw afkomst heeft gesproken, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw levensomstandigheden in uw land van herkomst, voor uw komst naar België, kan niet genoeg benadrukt worden.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan een vrees voor vervolgingsfeiten in uw hoofde die samenhangen met uw vermeende Eritrese nationaliteit, en dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het feit dat u kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen hebt afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over uw land van herkomst, wat uw verzoek weinig overtuigend maakt met betrekking tot uw hoedanigheid van persoon die internationale bescherming geniet, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. De verzoekende partij stelt dat het leeftijdsonderzoek geen precieze geboortedatum bepaald en eveneens controversieel is. Ze meent dat uit verschillende wetenschappelijke onderzoeken blijkt dat bij het leeftijdsonderzoek geen rekening wordt gehouden met andere relevante elementen. In dit verband citeert de verzoekende partij uit een rapport van "het platform kinderen op de vlucht". Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij te weinig rekening gehouden met het gegeven dat het leeftijdsonderzoek controversieel is bij het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij vervolgt dat haar kennis over Eritrea beperkt is omdat ze op jonge leeftijd haar land verlaten heeft en er niets over aangeleerd gekregen heeft. Ze wijst erop dat ze op jonge leeftijd met de school gestopt is en evenmin begeleid werd door haar ouders. Haar moeder is een alleenstaande vrouw met twee kinderen. Ze werkte als serveerster om haar gezin te onderhouden. De verzoekende partij vervolgt dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud wel de zaken die zij dagelijks op school diende uit te oefenen zoals het zingen van het Eritrese volkslied kon meedelen. Ook werd ze in het Tigrinya gehoord. Voorts stelt de verzoekende partij dat uit haar verklaringen ook niet blijkt dat ze op een legale manier vanuit Eritrea naar Soedan gevlucht is in 2018. Hierna citeert de verzoekende partij uit haar persoonlijk onderhoud om aan te tonen dat ze met behulp van smokkelaars en op illegale wijze vanuit Eritrea naar Soedan gegaan is. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met haar verklaringen. De verzoekende partij vervolgt dat: *"Uit de verklaring van verzoeker blijkt derhalve duidelijk dat de reisweg vanuit Eritrea naar Soedan met behulp van de smokkelaars en op een illegale wijze heeft plaatsgevonden. De mensensmokkelaars kunnen derhalve door allerlei illegale praktijken (zoals het samenwerken met de corrupte politieagenten) mensen uit een bepaald land buiten smokkelen. Hieruit blijkt aldus dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker en hij hierdoor dus verkeerde conclusies heeft getrokken.*

*Er dient verder ook te worden opgemerkt dat er in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker van Eritrea is gevlucht naar Soedan en vervolgens vanuit Soedan is gevlucht naar België.*

*Het terugsturen van verzoeker naar Soedan zal onmenselijke en ontorende levensomstandigheden betekenen voor verzoeker, omdat hij aldaar gedwongen zal worden op straat te leven zonder bestaansmiddelen. De vluchtelingen leven in Soedan in een erbarmelijke omstandigheden. Dit blijkt duidelijk uit de laatste rapporten van UNHCR aangaande de toestand van de vluchtelingen in Soedan.*

*In het zeer recente rapport van 2021 wordt dienaangaande uitdrukkelijk als volgt medegedeeld:*

*[...]*

*Verzoeker zal zonder geld in Soedan ook het risico lopen te worden opgepakt door de Soedanese politie en te worden teruggestuurd naar Eritrea. Aangaande problemen in Eritrea deelt het CGVS zelf in de bestreden beslissing mee dat in Eritrea algemene nationale dienstplicht geldt sedert 1995 en dat deze sinds de oorlog met Ethiopië langdurig van aard is. Het CGVS merkt in de bestreden beslissing ook terecht op dat de militaire dienstplicht in Eritrea verplicht is en van onbepaalde duur is. Gelet op de leeftijd van verzoeker zal hij dan ook bij terugkeer naar Eritrea tot de militaire dienstplicht van onbepaalde duur worden gedwongen welke een schending zou betekenen van artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het terugsturen van de verzoeker naar Soedan zal derhalve schending betekenen van het indirecte non refoulement principe, daar er uit de verklaringen van verzoeker duidelijk blijkt dat hij in Soedan niet legaal verbleef en de Soedanese politie regelmatig werd omgekocht door de moeder van verzoeker, zodat verzoeker met zijn moeder verder in Soedan konden verblijven en niet werden teruggestuurd naar Eritrea."*

In het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift vraagt de verzoekende partij ook de erkenning van haar vluchtelingenstatus.

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door

de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel

van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

## 6. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

6.1. De verzoekende partij verklaart uit Eritrea afkomstig te zijn en aldaar tot 2018 gewoond te hebben. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat: *“U verklaart zelf dat er u niets zou gebeuren bij terugkeer naar Eritrea, maar dat u daar niemand heeft en uw moeder in Soedan woont (CGVS, p.12). Niettegenstaande u zelf geen expliciete vrees uit, dient het CGVS te onderzoeken of er omwille van uw vermeende Eritrese nationaliteit een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade kan vastgesteld worden in uw hoofde.”* Dit wordt ook niet betwist door de verzoekende partij.

6.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de Vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;
- de “bescherming” van het land van nationaliteit niet kunnen of, “wegens deze vrees”, niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Het onderzoek van deze voorwaarde veronderstelt dat het land van bescherming moet worden vastgesteld.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming stoot echter op moeilijkheden zowel in rechte als in feite waarmee rekening dient te worden gehouden in de redenering die wordt gevolgd.

Eenzijds bepaalt artikel 144 van de Grondwet dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheden van de hoven en rechtbanken behoren en anderzijds bepaalt artikel 145 van de Grondwet dat geschillen over politieke rechten tot de bevoegdheid van de rechtbanken behoren, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen. De Raad heeft bijgevolg geen rechtsmacht om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toegewezen. Aangezien de geschillen betrekking hebben op een nationaliteit van een persoon die niet een door de wetgever aan de hoven en rechtbanken onttrokken politiek recht tot voorwerp hebben, heeft

de Raad geen rechtsmacht om de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is.

Het voorgaande mag uiteraard niet tot gevolg hebben dat het onderzoek van de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming onmogelijk wordt gemaakt. Hieruit wordt evenwel afgeleid dat in geval van twijfel over de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming of, indien hij er geen heeft, over het land waar hij zijn gewone verblijfplaats had, het beide partijen toekomt de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over de bepaling van het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn verzoek, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Vanuit juridisch standpunt is de vluchteling immers een persoon *“die de bescherming van [zijn] land niet kan of, uit hoofde van [zijn] vrees [te worden vervolgd], niet wil inroepen”* en geniet hij ofwel geen diplomatieke bescherming van dat land, ofwel heeft hij goede redenen om die bescherming niet te willen roepen, hetgeen de vaststelling van zijn nationaliteit door het voorleggen van een sluitend bewijs, zoals een nationaal paspoort of een officieel identiteitsdocument, onmogelijk kan maken. Vanuit materieel standpunt kan de vaststelling van de nationaliteit van de verzoeker om internationale bescherming ook complex worden gemaakt door de omstandigheden waarin hij zijn land heeft moeten ontvluchten of door de verwijdering ten gevolge van zijn ballingschap in het gastland.

Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de asielinstanties toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, komt het hen toe dit land te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten. Indien de asielinstanties van oordeel zijn dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van deze partij. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Omwille van de hierna volgende redenen hecht de Raad geen geloof aan de door de verzoekende partij voorgehouden Eritrese nationaliteit. Bovendien verhindert de verzoekende partij door haar eigen handelen dat de asielinstanties kunnen bepalen welke nationaliteit zij heeft.

6.3. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming heeft de verzoekende partij geen documenten bijgebracht.

6.4. Aangezien de verzoekende partij verklaart te zijn geboren in de stad Asmara, en daar tot aan haar vertrek naar Soedan in 2018 gewoond te hebben, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk langdurig heeft verbleven tot aan haar vertrek naar Soedan. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Eritrea, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij doorheen haar gehoor ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die haar konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Om de vragen te beantwoorden was geen schoolse kennis vereist. Haar kennis is echter ontoereikend.

6.5. Gelet op de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie, moet worden benadrukt dat de verzoekende partij bij aankomst in België wel degelijk meerderjarig was, namelijk minstens drieëntwintig jaar oud. Waar de verzoekende partij met het volharden in haar geboortedatum van 10 oktober 2004 in wezen de gehanteerde onderzoeksmethode bij het leeftijdsonderzoek bekritiseert en zelfs expliciet stelt dat dergelijke leeftijdstesten in België worden bekritiseerd en ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat het vanuit het gesloten centrum niet gemakkelijk is om het tegenbewijs te leveren en aldus een procedure bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij inzake haar leeftijdsbepaling op te starten, wordt erop gewezen dat tegen de beslissing van de Dienst Voogdij een beroep kan worden ingediend bij de Raad van State overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De verzoekende partij kan het resultaat van de medische testen nu niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. *In casu* werd een dergelijk beroep niet ingediend. Ten aanzien van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen staat de leeftijd van de verzoekende partij zoals deze blijkt uit de beslissing van de Dienst Voogdij dan ook vast.

6.6. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn vluchtmotieven.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing inzake de Eritrese afkomst en nationaliteit van de verzoekende partij terecht motiveert als volgt:

*“Ten eerste bent u niet op de hoogte van het feit dat er in Eritrea een algemene dienstplicht geldt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt en die bij uw dossier gevoegd is, bestaat de nationale dienstplicht in Eritrea sinds 1995 en is sinds de oorlog met Ethiopië (1998–2000) langdurig van aard. Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties kwalificeerde de nationale dienstplicht als ‘dwangarbeid’ (AAB Eritrea 2020, p.31). U verklaarde dat je in Eritrea zelf mag kiezen of je naar het leger gaat of niet. U veronderstelde dat je ook zou kunnen gaan werken of verder te studeren. U zegt niet te weten of er in Eritrea verplichte dienstplicht is (CGVS, p.14). U weet evenmin hoe het schoolsysteem in Eritrea werkt, met name dat de twaalfde graad enkel in het militair trainingskamp Sawa gedaan kan worden. U beschrijft Sawa als een plaats waar je een opleiding krijgt, om elektriciens te worden bijvoorbeeld (CGVS, p.15). Een opmerkelijk rooskleurige beschrijving van dit beruchte oord. U tracht uw gebrek aan kennis over de dienstplicht in Eritrea te verklaren omdat uw moeder daar niets over gezegd zou hebben tegen u (CGVS, p.14). Deze verklaring volstaat niet, u beweert immers tot 2018 in Eritrea geleefd te hebben. Het is onwaarschijnlijk dat u in al die jaren in Eritrea nooit iets gehoord zou hebben over het bestaan van de militaire dienst. Bovendien was u, zoals hierboven vastgesteld, ten laatste op 17 juni 2016 meerderjarig. Dit betekent dat u, indien u daadwerkelijk in Eritrea woonde en de Eritrese nationaliteit had, sinds meerdere jaren oproepbaar was voor de militaire dienst. De militaire dienstplicht in Eritrea is verplicht en van onbepaalde duur. Indien u daadwerkelijk Eritreeër bent, kan verwacht worden dat u de ernst en de impact van de militaire dienst begrijpt. Het feit dat u niet op de hoogte bent van de militaire dienstplicht in Eritrea, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en wijst op een totaal gebrek aan persoonlijke affiniteit met de Eritrese maatschappij.*

*Ten tweede is uw algemene kennis over Eritrea ondermaats. Wat de geografie betreft weet u niet dat Eritrea onderverdeeld is in zoba's en kent u naast Asmara geen enkele stad of plaats in Eritrea (CGVS, p.4). U weet niet aan welke landen Eritrea grenst en kan ook de Rode Zee niet benoemen (CGVS, p.5). Wat Asmara zelf betreft, verklaart u nooit de wijk Akriya verlaten te hebben. U kent slechts één andere wijk in Asmara, namelijk Abashawl, waar u nooit geweest bent en dus weinig over wist (CGVS, p.5). U kent de landcode om naar Eritrea te bellen niet (CGVS, p.8). Uw kennis over de publieke feestdagen in*

*Eritrea is ook beperkt. U benoemt de orthodoxe feestdagen Saint Michael, Saint Mary en Saint George (CGVS, p.9) en u weet dat op Timket het doopsel van Jezus Christus gevierd wordt (CGVS, p.17). U weet echter niet dat Kerstmis in Eritrea Lidet genoemd wordt, en u situeert de feestdag verkeerd op 1 januari (CGVS, p.16). Over de publieke feestdagen die betrekking hebben op de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd weet u weinig tot niets. U weet niet op welke dag de onafhankelijkheid gevierd wordt (CGVS, p.9) en u verklaart dat Fenkil-dag een spel is (CGVS, p.16), terwijl op die dag de bevrijding van Massawa gevierd wordt. (COI Focus ERITREA Publieke feestdagen). Van iemand die afkomstig is uit Eritrea en daar tot drie jaar geleden verbleef kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij over een zekere kennis over dat land beschikt. Uw gebrek aan kennis over de geografie, de cultuur en het dagelijkse leven in Eritrea doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.*

*Ten derde maakt u niet aannemelijk hoe u in 2018 van Eritrea naar Soedan reisde. U verklaart dat u met de bus van Asmara tot dicht bij de grens reisde, en vervolgens overstapte op een andere bus die u naar Kassala in Soedan bracht (CGVS, p.11). U weet niet wanneer of waarom u naar Soedan ging en hoe de grens eruitzag (CGVS, p.11). Uw vage en weinig gedetailleerde verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw reisweg. Bovendien was de grens tussen Eritrea en Soedan van 5 januari 2018 tot eind januari 2019 gesloten (AAB Eritrea 2020, p.15). Dit maakt het bijzonder onwaarschijnlijk dat u in 2018 met de bus naar Kassala kon reizen.*

*U voerde uw persoonlijk onderhoud in het Tigrinya. U antwoordde op een bepaald moment echter in het Arabisch (CGVS, p.9). Verder kende u het woord berg niet in het Tigrinya. U zegt dat er een aantal woorden zijn in het Tigrinya die u niet kent (CGVS, p.16). Van iemand die tot drie jaar geleden altijd in Eritrea gewoond zou hebben en Tigrinya sprak kan verwacht worden dat hij elementaire woorden als berg kent. Het feit dat u in staat was om uw persoonlijk onderhoud in het Tigrinya te hebben, kan de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit Eritrea niet versterken.*

*Gegeven bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Asmara in Eritrea en de Eritrese nationaliteit te bezitten."*

De commissaris-generaal baseert zich hiervoor terecht op het geheel van bovenstaande motieven om te stellen dat de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat verzoekers relaas ernstig wordt ondermijnd door niet-plausibele en tegenstrijdige verklaringen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat de verzoekende partij niet aantoonbaar dat de motivering van de commissaris-generaal zoals hoger weergegeven, waarin haar verklaringen onvoldoende aannemelijk worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn, verkeerd is. In haar verzoekschrift wijst de verzoekende partij op haar jonge leeftijd waarop ze Eritrea verlaten heeft, haar beperkte scholing en het gegeven dat ze is opgevoed door haar moeder in afwezigheid van haar vader. Zoals hoger reeds aangegeven was geen schoolse kennis vereist om de vragen die betrekking hadden op haar herkomst uit Eritrea te staven, te beantwoorden. Het gegeven dat de verzoekende partij slechts kort naar school gegaan is en enkel door haar moeder opgevoed werd, kunnen verzoekers beperkte kennis niet verschonen. Waar de verzoekende partij stelt dat ze op jonge leeftijd Eritrea verlaten heeft om naar Soedan te gaan met haar moeder, wijst de Raad erop dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat de verzoekende partij heden minstens drieëntwintig jaar oud is. Bijgevolg was de verzoekende partij minstens negentien à twintig jaar oud, toen ze in 2018 naar Soedan verhuisd is. Volgens de verklaringen van de verzoekende partij heeft zij aldus minstens negentien à twintig jaar lang in Eritrea, meer bepaald in Asmara gewoond. Bijgevolg kan van de verzoekende partij redelijkerwijze verwacht worden dat zij weet dat Eritrea in zoba's onderverdeeld is, dat ze andere steden dan Asmara kan opsommen, dat ze buurlanden kan opsommen en dat ze een betere kennis heeft van publieke feestdagen. Voorts haalt de verzoekende partij aan dat ze in de wijk Akriya in Asmara opgegroeid is, doch kan ze slechts één andere wijk in Asmara vermelden namelijk Abashawl. Daarenboven verklaart de verzoekende partij dat Abashawl een beroemde wijk is, maar kan niet verklaren waarom het een beroemde wijk is (notities persoonlijk onderhoud [hierna: NPO], p.5). Daarenboven tracht de verzoekende partij bepaalde vragen te ontwijken. Bijvoorbeeld wanneer haar

gevraagd wordt of er in haar wijk een bus reed, antwoordt de verzoekende partij dat er een bus was en dat ze soms een bus nam. Echter wanneer haar gevraagd wordt naar welke plaatsen ze de bus nam, antwoordt de verzoekende partij dat er veel bussen waren, maar dat zij ze nooit nam. Ze zou enkel naar het werk van haar moeder, naar school en terug naar huis gewandeld hebben (NPO, p.5). Verder kan de verzoekende partij niet de naam geven van het restaurant waar haar moeder werkte. Wanneer haar gevraagd wordt waar het restaurant lag, antwoordt de verzoekende partij kortweg dat dit achter haar school was (NPO, p.6). Wanneer aan de verzoekende partij gevraagd wordt wat zij deed als ze niet naar school ging in Eritrea, stelt de verzoekende partij in eerste instantie dat ze niets deed en haar moeder hielp (NPO, p.7). Met dergelijke antwoorden geeft de verzoekende partij geen duidelijk zicht op haar leefwereld in Eritrea. Dit knelt des te meer omdat de verzoekende partij minstens negentien à twintig jaar in de wijk Akriya in Asmara (Eritrea) gewoond heeft, daar ze verklaart pas in 2018 naar Soedan verhuisd te zijn.

In haar verzoekschrift wijst de verzoekende partij er nog op dat zij het Eritrese volkslied kent en het persoonlijk onderhoud in het Tigrinya heeft gedaan. Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij "Eritrea, Eritrea" zingt op het ritme van het volkslied (NPO, p.17) en het persoonlijk onderhoud hoofdzakelijk in het Tigrinya gedaan heeft, doch deze elementen laten niet toe om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Het weegt immers niet op tegen haar gebrekkige kennis over de geografie, de cultuur en het dagelijks leven in Eritrea. Met betrekking tot de talenkennis van de verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven dat de verzoekende partij op een bepaald ogenblik in het Arabisch sprak en bepaalde woorden in het Tigrinya niet kende. Daarenboven is kennen van een bepaalde taal op zich geen voldoende element om de nationaliteit en het verblijf in Asmara tot 2018 aan te tonen.

In tegenstelling tot het betoog in het verzoekschrift kan de Raad geen geloof hechten aan het gegeven dat de verzoekende partij in 2018 vanuit Eritrea op illegale wijze naar Soedan gereisd is. Ten eerste wordt in de bestreden beslissing terecht aangegeven dat de verzoekende partij geen doorleefde verklaringen aflegt van haar reis vanuit Asmara naar Soedan. Het gegeven dat de verzoekende partij met behulp van een mensensmokkelaar naar Soedan gereisd is, doet geen afbreuk aan het feit dat de verzoekende partij niet weet wanneer en waarom ze naar Soedan vertrokken is (NPO, p.11). Uit de landeninformatie blijkt dat Asmara toch minstens 400 km van Kassala (Soedan) verwijderd is. Over deze reis kan de verzoekende partij enkel vertellen dat ze een bus van Asmara tot dicht bij de grens genomen heeft en vervolgens overstapte op een andere bus die haar naar Kassala in Soedan bracht (NPO, p.11). Voorts blijkt uit de landeninformatie dat de grens tussen Eritrea en Soedan van 5 januari 2018 tot eind januari 2019 gesloten was (AAB Eritrea 2020, p.15). De landeninformatie geeft verder ook aan dat er smokkelroutes waren. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt geenszins dat zij gebruik hebben gemaakt van een dergelijke smokkelroutes. Evenmin blijkt dat ze bij hun tocht van Eritrea naar Soedan gehinderd waren door een gesloten grensovergang. Haar vage en weinig gedetailleerde verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van haar vertrek in 2018 van Eritrea naar Soedan.

6.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij er niet in slaagt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het gegeven dat de verzoekende partij tot 2018 in Eritrea verbleven heeft en de Eritrese nationaliteit heeft. Door haar leugenachtige verklaringen en het ontbreken van bewijskrachtige documenten verhindert de verzoekende partij de asielinstanties haar werkelijke nationaliteit te bepalen. Doordat zij geen waarheidsgetrouw zicht biedt op haar herkomst en nationaliteit maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij nood heeft aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6.8. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

## 7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet,

een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. De verzoekende partij maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van haar verklaringen omtrent haar nationaliteit en vluchtrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS